

berne, maa der ogsaa tages særdeles Hensyn til, at en stor Deel af Stadens Befolkning boede udenfor Byens Porte, samt at Allet ikke af Stadens Bryggere vilde kunne leveres ligesaa billigt, som Landboerne kunne levere det, fordi der ikke paaalaa Producenterne paa Landet nogen Consumtionsafgift af Materialierne, og fordi de overhovedet ikke havde saa store Byrder at bære som Bryggerne i Hovedstaden, naar hensees til den høiere Arbejds løn og de høiere Priser paa Livets Fornødenheder, og desaaarsag har Repræsentationen gjort opmærksom paa, hvor vigtigt det var, at Bryggerne paa Landet og i Kjøbstæderne arbejdede under lige Vilkaar. Nu skal jeg gjerne indrømme den ærede Rigsdagsmand, at det fornemmelig er Consumptionen, man har lagt Vægt paa i denne Erklæring, fordi den upaatvivlelig blev anset for at være en Hindring, som ikke kunde ventes hævet, og derfor fremhævede man mindre stærkt de øvrige Grunde, der kunde komme i Betragtning. Men jeg troer paa den anden Side, at den ærede Rigsdagsmand vil indrømme, at jeg ikke har citeret urigtigt. I Henshold til det saaledes Anførte skal jeg anbefale Udvalgets principale Forslag til det ærede Thing, men in subsidium Udvalgets subsidiaire Indstillinger, om hvilke Udvalgets samtlige Medlemmer, forsaavidt de vare tilstede, have forenet sig.

Beutner: Udvalgets Fleertal har taget den subsidiaire Indstilling til § 3 tilbage og istedet derfor anbefalet tvende Ændringsforslag. Da disse hvert for sig indeholde det, hvad jeg fornemmelig har tilstigt med det dissenterende Votum, jeg har givet, nemlig at indrømme Bryggerierne paa Landet den samme Ret som Bryggerierne i Kjøbstæderne, og der kun ved disse Ændringsforslag er tilstigt en nærmere Bestemmelse med Hensyn til § 3, saaledes som den findes i Udkastet, saa har jeg ikke kunnet have nogen Betænkning ved at slutte mig til Udvalgets Fleerhed i saa Henseende. Derimod gaar min Enighed med Udvalgets Majoritet ikke saavidt, at jeg har sluttet mig til den principale Indstilling (Ordføreren: Nei!), at § 3 skulde bortfalde. Jeg maa derimod vedblivende anbefale Thinget, at § 3 vedtages. Det blev ved første Behandling af Sagen sagt

og atter modsagt, at Bryggerierne paa Landet svarede Bygningsafgift. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at oplyse det høitærede Thing om, at det virkelig forholder sig saa, at der svares Bygningsafgift af Bryggerierne paa Landet, idet jeg fra Kjøbenhavns Amtstue har faaet det Opgivende, at et Bryggeri, som ligger ude i Balsby, svarer i aarlig Bygningsafgift 90 Rbd. og nogle Skilling. Den Meningssforskjel, som har fundet Sted i denne Anledning, har den ærede Ordfører aldeles tilstrækkeligt oplyst Grunden til, idet han har sagt, at han saavel som Udvalgets Fleerhed havde anset ethvert Sted paa Landet, hvor der brygges Æl, for et Bryggeri, hvorimod den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kred (Dahl) og jeg have været af en anden Mening, nemlig, at man kun kunde kalde det for et Bryggeri, hvor Brygningen drives i et nogenlunde Omfang og beregnet paa Afsetning til videre Consumption.

Krabbe: Naar den ærede Ordfører har udhævet, at det vilde være besynderligt, om Bryggerne paa Landet skulde have en større Ret end Bagerne paa Landet, som ved en Høiesteretsdom ere frakjendte Rettighed til at sælge Brød i Kjøbstæderne, saa maa jeg dog antage, at man ikke just kan sige det i sin Almindelighed, at Høiesteret har frakjendt Bagerne denne Rettighed, fordi Høiesteret, der jo, som bekendt, ingen Præmisser giver til sine Domme, i et specielt Tilfælde har afgjort det derhen. Jeg troer endogsaa, at Grunden maa skee kunde være den, at Sagen ikke er bleven rigtigt ført fra Bagerens eller fra hans Sagførers Side. Jeg har hørt det omtale, at Sagføreren har indrømmet, at Landbageren, hvis Sag han førte, ingen Ret havde til at sælge sit Brød i Kjøbstæderne. Naar det ærede Udvalg har foreslaaet 2 Ændringer til § 3, da indseer jeg ikke ret, hvad der egentlig opnaaes derved; thi § 3 giver jo kun Landbryggerne Berettigelse til at indføre og sælge deres Æl i Kjøbstæderne, uden at berøve Kjøbstæderne den Ret, de hidtil have havt, nemlig at kunne sælge deres Æl paa Landet. Det forekommer mig derfor, at Ændringen er aldeles overflødig, og at man ligesaa godt kan lade § 3 blive staaende usorandret; thi Bryggerne